

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntagma De Statv Morientivm

Rader, Matthäus

Avgvstæ Vindelicorvm, 1607

Ode Fvnebris In Genvs Hvmanvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43004

ODE FVNEBRIS IN GENVS HVMANVM.

E PATRIA LINGVA IN LATINAM,
eodem genere carminis versa.

VT POSSIS SEMPER VIVERE
DISCE MORI.

I.

Horrēdā mors, tremē-
damors
Nec datura gentes,
Fatale torquet spiculum,
Nulla quod arte vites.
Vi fumus euaneſcimus,
Eliminamur omnes.
Abibis hinc, non flectitur,
Fulgentibus metallis.

II.

Simulfores pulsauerit,
Iube valere vitam;
Amica turba deseret
Te membra deserētem.
Intrabis exclusissimus
Iter tenebricosum.
Tecum feres, quod egeris,
Nō auferes quadrantē.

III.

Genērigebunt ceree;
Fax lumen fatiscet;
Nec pectus eluctabitur.
In ore vox debiscet;
Laudata forma concidet;
Arteria pauebunt:
Gelus madebis horrido;
Obsessus à Charonte.

IV.

Te lectus uret anxius,
Curis cor exedetur.
Cui vita viuens dictus es,
Defunctus ipsa mors es.
Auere te qui millies
Iussit, iubet valere,
Postesq; furtim trāsuolat,
Quos ante basiabat.

Pestem

Ode funebris

V.

Pestem creabis naribus;
A te fugabis omnes:
Obseuentur ostia,
Orisq₃ nariumq₃.
Foras, foras, propera foras
Catharma, pestis, horror.
Opertus altum dormies,
Interstrepente nullo.

VI.

Propè ante mortem mor-
tuus
Cadauer efferêre:
Lamenta erunt solatio
Vxoris ac nepotum.
Cras lacryma, te condito,
Vertetur in cachinnos.
Sed tu subi scabem, subi;
Hac fossa sorbet orbem.

VII.

Specum iacentis incolunt
Venena, bufo, vermes:
Hos aulicos hac aula fert;
His gratus imperabis.
Tributa pēdes vermibus,
Blattisq₃ tenuisq₃:
Eas his erit grassarier
Per ossium medullas.

VIII.

Cognata stirpis atria
Mox finient dolorem;
Semestre ducent lugubre,
Vertentq₃ mox colore.
Leuem precata cespitem
Perennè te filebunt.
Heres talenta diuidet;
Te diuident lacertæ.

IX.

Vertente Capri sideres
Puluis cinisq₃ fies,
Viator ossa transiens
Scitabitur, quis hic est?
Hiant cauerucluminum,
Exenterata calua est,
Calcata costa truditur
Deletus excidisti.

X.

Ignota lux est ultima,
Quam nullus augura-
tur.
Cum Parca cedit ianuā,
Est pessulū trahendū:
Natos auosq₃ surripit,
Ut fors & atra fors fert:
Regemq₃ sceptris exuit,
Et cogit esse plebem.

Ex

In genus humanum.

XI.

*Ex inuidenda regia
Presâ fereris arcâ;
Laqueare nares fulciant;
Gens Christiana pensa:
Par prim⁹ hic fit ultim⁹:
Stat Cræsus inter Iros,
Vnā tumet diecnâ:
Mox aura diflat aulas.*

XII.

*Cui regna, vectigalia,
Relinquis & Quirites?
Ebur tuum fert exulem;
Ferunt, tacētq̄ue cines.
Arces & alta turriū
Effossa subruuntur:
Sub mole tu ludibrium
Depasceris colubris.*

XIII.

*Mors ergo cū te messuit,
Iam nemo te requirit;
Amatus es, dum visus es,
Paroēmiam reuolute.
Amica tecum nomina
Morientur & tegetur.
Quid, heu, quid has affa-
Excordiū peteſſis? (nias*

XIV.

*Suspento adest vestigio,
Lauernionis instar;
Exire cuius aleam
Nec vi datnr, nec arte.
Propinat atra toxica,
Nolis, velis, bibenda.
Mors est inexorabilis;
Non consulis futuris?*

XV.

*Frons, ô cadaverosa frons,
Mentita mille laruas;
Frontine stulti creditis?
Fallit, canete, fallit.
Qui fidit illi perfida,
Post damna serò flebit.
Ditis coquère sulphure;
Tibi Venus placebit?*

XVI.

*Quid si tibi suprema lux
Hæc fulsit occidenti?
Ne lude plebs hæc omina;
Virtutis esto cultrix.
Hæc ipsa lux quot abstulit.
Qui sœcla cogitabant?
Sol occidentes occidens
Miratur occupatus.
Nonne*

Ode funebris in genus humanum.

XVII.

None ergo pernox perdig
Constanter excubabis?
Ut mors ineluctabilis
Si congredi minetur,
Interritus compareas,
Promptus subire luctā.
Si morte vietus occides,
Adibis astra vīctor.

XVIII.

Contemne quidquid con-
ditum,
Amaqūe conditorem.
Quod perdis hic, ibi innue-
nis;
Iactura nulla turbet.

lib. coll. Soc. Iesu Paderborn. a. 1610.

Emancipate Numinis:

Numen tuas ager res:
Saluumq̄ te (nec am-
bige)
Tuta locabit arce.

XIX.

Qui primus hoc odarium
Fleuitq; condiditq;
Quotidiana funera
Toto reuoluit aeo;
Tandemq; funus extitit,
Fato suo sepultus:
Sequēre (vasa collige)
Aut primus aut secun-
dus.

F I N I S.

